

KUANTUM TASAVVUF

İÇİNDEKİLER

Sorgula!
Kuantum Birlik Bilinci
İllüzyon ve Sır
Hayal Âlemleri
Sisteme Basiretle Bakabilmek
Düşüncenin Gücü
Düşüncelerden Sorumlu Olmak
Algılarımız ve Hayal
Güzeli Algılamak
Farkındalık ve Mevcudiyet (Holografik Şuur)
Baktığında Görmek
Hologram
Kuantum Adalet
Sözler
Neden Astroloji?
Sağlığımız ve Burçlar
Elementsel Terkipler
Makrokozmos- Mikrokozmos Bağlantısı
Çekim Yasası
İnsanların Buyruğuna Verilen Yıldızlar
Yıldız Haritanız ve Kader İlişkisi
Elementler ve Letaifler
Sema ve Yıldızlar
Yusuf Peygamber ve 11 Yıldız
Müzik Terapi ve Astrolojik Akort
Yaradılış ve İtaat
Yıldız Risalesi
Aktif İmgeleme, Rabıta ve Zikir
Neden Zikir?
Genetik Bilgi Şifreleri, Beyin Neden Zikre İhtiyaç Duyar?
Lâ İlahe İllallah (Kelime-i Tevhid)
Tecelliler, Esmalar, Kozmos
Yaradılış Gayemiz ve Terkipsel Yapımız
Ez-Cümle Kuantum Yasalar

*“OKU...
RAHMAN VE RAHİM ALLAH’IN ADIYLA,
YARATAN RABB’İNİN ADIYLA OKU...
İNSANI YAPIŞKAN BİR HÜCRE DEN YARATAN,
OKU, RABB’İN SONSUZ KEREM SAHİBİDİR
KALEMLE YAZMAYI ÖĞRETENDİR.
İNSANA BİLMEDİKLERİNİ ÖĞRETENDİR...”*
(Alak Suresi’nden)

SORGULA!

Değerli Dostlar,

İnsanlar duygu ve düşüncelerini paylaştıkça, hayat daha anlamlı hale geliyor. Dinlemek, anlamak, yorumlamak ve değerlendirmek insana has bir özellik. Günümüz insanı tek bir yöne yönelerek, kendilerine dönük yaşama eğiliminde. Sistemin ve günümüz toplumunun egosal şişkinlik sorunları, ben merkezci yaklaşımları maalesef hayatın gerçek anlamını teğet geçmemize

neden oluyor. Kimimiz ev ve çocuk sorunlarıyla boğuşurken, kimimiz de iş stresiyle mücadele etmekten kendimizi kaybetmiş durumdayız. Hangi görev, statü ve pozisyonda bulunursak bulunalım, insan olmanın gereği; düşünmek, varlığını sorgulamak, hayata dair yapıcı bir bakış açısı geliştirmektir. Kısacası kişisel varoluş gayesini bulabilmektir. Şüphe yok ki her varlık kendine takdir edilen doğrultuda fiilleri açığa çıkarmak üzere yaratılmıştır. Bunu farkına varmak, akletmek ve bunun farkındalığı ile ameller ortaya koymak, hiç şüphesiz insana en büyük değeri katacaktır. Kim olduğumuzu, nereden gelip, nereye doğru yol aldığımızı, şu anki durum ve karşılaştığımız olaylara neden muhatap olduğumuzu anlamak zorundayız.

O halde sorgulamalıyız bize gerçeklik diye sunulanları, yaşadıklarımızın hayal olup olmadığını. Düşünce gücünün önemini idrak ederek, insan olarak dünyaya geliş nedenimizi araştırmalıyız. Çünkü Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de, "Hâlâ akletmeyecek misiniz?" şeklinde onlarca ayette sorularak insanlar uyarılmakta ve uyandırılmaktadır. Ölüm, evrensel bilinç, gerçeklik, hayal, birlik bilinci, zikir, tecelliyat gibi konuları araştırmalı ve kendimize göre tatmin edici sonuçlara ulaşmalıyız, en azından bunun ihtiyacı içinde olmalıyız. Aksi hâlde şüursuz bir varlıktan öteye geçemeyeceğiz. Aşağıların aşağısında kalmaya belki de kendimizi mahkûm edeceğiz...

Yüzyılımız ; sorgulayan, şartlanmaların ötesine geçerek kendini keşfe çıkan insanların yüzyılı olacak. Bu bir kehanet değil, insanlığın ortak bilincinin bir iz düşümü sadece. Bilgide paylaşım, inanılmaz boyutlara ulaştı. Özellikle internet sisteminin sunduğu bilgide eşit paylaşım, yeni formasyonlarla beslenecek, anında telepatik yolla sözsüz iletişim çağına geçilebilecek belki de. Bunu kim inkâr edebilir ki. Çalışmalar bu yönde. Artık insanlar, sahip oldukları gücü her gün yeniden keşfediyor ve bu gücü daha da artırmaya yönelik eski ve yeni tüm metotları harmanlıyor. Bilginin güç ve marifet sayılacağı bir döneme çoktan girdik. Farkındalık, holografik şuur, kuantum düşünce teknikleri, atom altı boyuta bilinçli gönderilen düşünce sinyalleri, tümel yapının şuurlu organizesi, rabıta, zikir gibi kavramlar, her geçen gün hayatımıza daha fazla girmeye başladı.

Bu çalışma, evrensel bilginin paylaşımına katkıda bulunan tüm bilgelere ve gönül dostlarına ithaf edilmiştir.

KUANTUM BİRLİK BİLİNCİ

Yeni bir döneme selam olsun... Mevlâna'nın dediği üzere; yeni bir şeylerin söylenmesi, bunların tatbik edilmesi gerekiyor artık. Evreni ve kendimizi yeniden değerlendirmeye ve anlamaya mecburuz. Önemli sınavlardan geçen insanlık, sorunlarla boğuşmakta. Ancak bu sorunların kaynağı yine insanın kendisi...

Genel anlamda insanlığın bakış açısının ve yaklaşımlarının yeniden ele alınması kaçınılmaz hâle geldi artık. İnsanlık, bilinçaltında kendi kendine koyduğu ya da diğer toplumlar tarafından empoze edilen sınırlandırmalar ve şartlanmalarla kuşatılmış durumda. Öylesine ki artık

toplumsal anlamda da bireysel anlamda da kendimizin en büyük engeli yine kendimiz olmuş durumdayız. Kendimizi belirli düşünce kalıpları içine hapsetmiş bulunuyoruz.

İnsanoğlu, değerli ve biricik varlıktır. Sonsuz boyutlara uyum ve esneklik sağlayacak yapı ve özellikte oluşu nedeniyle, evrensel bilinçle bütünleşme ve tekliği algılama imkânına sahiptir. Daha doğrusu; bunu fark etmesi bile çoğu kez yeterlidir. Çünkü öz itibarıyla mikrokozmos (küçük evren) dediğimiz insan, makrokozmos dediğimiz büyük evrenin de ta kendisidir.

Farklılıklar bakış açılarında yatar. Zıtlar vardır, ancak zıtlık asla yoktur. Üstelik insanoğlu, ürettiği düşüncelerle yeni oluşumlara yol açarak, özündeki gücü, bu şekilde bilerek ya da bilmeden açığa çıkarır. Düşünme, yaratma, yaşama sarmalında sonsuz boyutlarda ve kendisine takdir edilene doğru kendinden, kendine yolculuğa çıkar.

Gerek “makro” diye niteliğimiz, gerekse “mikro” diye nitelediğimiz tüm evren, aynı sistemin aynı kanunlarına tabidir. Etki-tepki yasası da en belirgin yasalardan biridir. “Ne ekerseniz onu biçersiniz.” şeklindeki söz, hep buna işaret eder. Diğer yazılarımızda da belirtileceği üzere, bilgi ve düşüncelerden başlayan süreç devam ededurur, sonsuz sarmallar boyu...

Temel yasalardan etki-tepki yasası gereği, her şey karşılığını bulur. Hiçbir etki, tepkisiz kalmaz. Tümel bir yapı dâhilindeki tüm duygu, düşünce ve varoluşlar bu yasa çerçevesinde meydana gelir. Bu yasa gereği, dünya üzerindeki başta biz insanların yaşadıkları sıkıntı, buhran, açmaz ve çelişkiler de bu yasanın çocukları gibidir. Doğadan ve dünya üzerindikilerden, insanlığa hizmet veren tüm varlıklardan, yaratılış gayelerine uygun şekilde istifade etmeyen insanlık, tüm dengeleri her geçen gün bozmaya devam etmektedir. Etki-tepki yasası gereği bu durumdan her gün zarar görmekte, ancak bunu bir türlü görmek istememektedir.

Diğer yandan; insanlığın topluca oluşturduğu negatif düşünce kalıpları, tüm toplulukları da derinden etkilemeye ciddi bir şekilde başlamış, her geçen gün de hızını artırmaktadır. İnsanlar birbirlerine ciddi olarak zarar vermektedir. Düşünsel boyutta tümel yapı, kendini yaralamaya devam etmektedir. Bilinçlenmek, erdemlerimizi birer birer yeniden gözden geçirmek zorundayız.

Doğruları söylemeli ve her zaman doğruluktan yana olmalıyız, kimse hakkında dedikodu yapmamalıyız, birbirimize her ne pahasına olursa olsun yardımcı olmalıyız. Sevmeliyiz birbirimizi, kin ve nefretten uzak durmalı, hoşgörü içinde yaşamalıyız. Kalp kırmaktan şiddetle kaçınmalıyız. Bilgimizi paylaşmalı, herkesin iyiliğini istemeliyiz. Sürekli güzel söz ve düşünceler üreterek, bu fikirleri hayata geçirmeliyiz. Kısacası her günümüzün bir önceki günden, bu anlamda daha iyi olması için çalışmalıyız. Çünkü buna mecburuz ve başka alternatifimiz de yok zaten...

*Sana dilsiz, dudaksız sözler söyleyeceğim,
Bütün kulaklardan gizli olan şeylerden bahsedeceğim.*

*Bu sözleri herkesin içinde sana söyleyeceğim
Ama seninkinden başka hiçbir kulak, bu sözleri duymayacak,
Kimse anlamayacak.
Hz. Mevlâna*

İLLÜZYON VE SIR

Aranılan SIR nedir? Nedir akıllarımıza durgunluk veren, tıkanıp kaldığımız nokta? Tüm insanlığın aradığı o mutlak TEK gerçeklik nedir? Ne başına ne de sonuna bir sınır getirilemeyen, mekânsız; ne zaman ne de başka hiçbir kavramla ölçülemeyen, ne içi ne dışı ne de merkezi olan hakkında ne söylenebilir? Duyu araçlarıyla algılamamanın yetersiz kaldığı, “ONUN ZATINI ANLAYAMADIĞINI ANLAMAK, ANLAMAKTIR.” denildiği o mutlak TEK. İşte sırrın çözümü de kendi içinde değil mi?

Her an onu tanımlamanın peşindeyiz. Her an belirli kalıplar içinde düşünmeye zorluyoruz kendimizi. Belki de haklıyız. O’nu tanımak, hakkını eda edebilmek ve şükretmek için. Daha Kur’an’ın ilk ayetlerinde yüzümüze vurularak gerçek hamd ve şükürün sadece O’na mahsus olduğu hatırlatılır.

Sıcağı soğukla, iyiyi kötüyle kıyaslayarak algılayan bizler, aynı yöntemle O’nu anlamaya çalışırız. Kimi zaman ona kızar, kimi zaman isyan ederiz, kendi doğrularımızla ve kendi gerçekliğimizle. Bir başkası ise kendi doğrularıyla kendi özündeki, kendisine verilmiş vasıflar doğrultusunda O’nu sezer ve öyle bilir. Ne demişler; herkes kendi gibi bilir karşısındakini... Ama işte bu ifadeler hep insanca düşünen bizler için geçerli. Çünkü çokluk ve zıtlıkların olduğu durumda iki şeyi birbirine kıyaslayarak sonuçlara ulaşıyor insanlık.

Diğer yandan çiftlerin biri asıl, diğeri hayal. Aynen bizler gibi. Sadece musavvirenin, yaratma gücünün, hayalin ürünleriyiz; kendi içlerinde gerçekliğini yaşayan. Varlık ile yokluk arasındaki ince çizgi gibi (o da yok aslında), hayaldekinin gerçek sanıp, gözümüzün algılamadığı mutlak gerçekliği yok sayma gafletinden hiç kurtulamayacak mıyız acaba? Ölüm anında açığa çıkan, ancak dünyalar verilse de dönüşü olmayan başlangıçtaki “eyvah”ları duymak için illa da ölümü o anda mı tatmak gerekecek? Yazık değil mi bizlere? Neden her an yeni bir oluştta ve şanda olduğunu fark edemiyoruz? Ya da hâlâ kafamızın zebanilerce koca koca güllerle ezilmesini mi beklemekteyiz?